

UZASADNIENIE

21 czerwca 2013 roku do Rady Powiatu Krapkowickiego wpłynął wniosek Komunalnego Przedsiębiorstwa Wielobranżowego GOGOLIN Sp. z o.o. z siedzibą w Gogolinie w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym powiatowym Stanisławem Burkatem.

Na posiedzeniu w dniu 12 lipca Rada Powiatu Krapkowickiego realizując uprawnienie zawarte w art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym podjęła uchwałę nr XXXIV/241/13, w której nie wyraziła zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym powiatowym Stanisławem Burkatem, co do której następnie, wyrokiem z dnia 3 grudnia 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu stwierdził nieważność, w związku z czym wniosek Komunalnego Przedsiębiorstwa Wielobranżowego GOGOLIN Sp. z o.o. z siedzibą w Gogolinie w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym powiatowym pozostawał do rozpatrzenia w drodze chwały.

Tym samym, w dniu 30 stycznia 2014 r. Rada Powiatu Krapkowickiego podjęła uchwałę nr XL/273/2014 w sprawie odmowy udzielenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym powiatowym Stanisławem Burkatem.

W dniu 18 lutego 2014 r. Komunalne Przedsiębiorstwo Wielobranżowe GOGOLIN Sp. z o.o. z siedzibą w Gogolinie wezwało Radę Powiatu Krapkowickiego do usunięcia naruszenia interesu prawnego Spółki poprzez uchylenie wskazanej uchwały w sprawie odmowy udzielenia zgody na rozwiązanie z radnym stosunku pracy.

W uzasadnieniu przedmiotowego wezwania wskazano, że, zdaniem Spółki, Rada Powiatu przyznała (na stronie trzeciej uzasadnienia, drugi akapit), że nie jest w stanie zweryfikować przedstawionych przez Spółkę zarzutów i, że nie zostały one ostatecznie jednoznacznie zweryfikowane.

Ponadto, i przede wszystkim, Spółka zarzuciła, że Rada Powiatu Krapkowickiego w sposób wadliwy przedmiotowe zarzuty Spółki oceniła, rozdzielając swoje zastrzeżenia, co do oceny Rady dotyczącej: potencjalnego związku pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy z radnym, a wykonywaniem przez radnego mandatu, oraz oceny przez Radę poszczególnych

zarzutów merytorycznych wskazanych we wniosku Spółki w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym powiatowym Stanisławem Burkatem.

Tym samym, zdaniem Spółki, przedmiotowa uchwała została podjęta bez ustosunkowania się merytorycznie do przedstawionych przez pracodawcę przyczyn wypowiedzenia, a więc z naruszeniem art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym.

Ustosunkowując się do przedstawionych zarzutów należy w pierwszej kolejności odnieść się, do twierdzenia, że Rada Powiatu przyznała (zdaniem Spółki), że nie jest w stanie zweryfikować przedstawionych przez Spółkę zarzutów i, że nie zostały one ostatecznie jednoznacznie zweryfikowane.

Otóż mając na uwadze treść wskazanego przez Spółkę akapitu uzasadnienia uchwały Rady Powiatu Krapkowickiego, tj. „W trakcie posiedzeń Komisji, w ramach posiadanych kompetencji oraz środków stwierdzono, że aczkolwiek w wyczerpujący sposób nie można zweryfikować wszystkich zarzutów pracodawcy względem radnego, pod kątem ich zasadności i prawdziwości, a ich całkowita i nie budząca wątpliwości weryfikacja mogłaby nastąpić jedynie w oparciu o przeprowadzone postępowania, które swoim zasięgiem zdecydowanie wykraczałyby poza kompetencje rady powiatu, w szczególności weryfikacja zarzutów wymaga wiedzy specjalnej, **to po ponownej szczegółowej analizie sprawy Rada Powiatu wskazuje, że:** “należy jednoznacznie stwierdzić, że Spółka dosyć wybiórczo potraktowała ów wskazany przez siebie akapit, z którego jednoznacznie przecież wynika, że aczkolwiek Rada miała trudności z ostatecznym zweryfikowaniem wszystkich zarzutów Spółki, to jednak do takiej weryfikacji doszło albowiem poniżej cytowanego fragmentu, na kolejnych 7 stronach uzasadnienia Rada swoje stanowisko w tym zakresie przedstawia.

W dalszej części podnieść należy, że z orzecnictwa sądów administracyjnych wynika, że decyzję o wyrażeniu zgody na rozwiązanie umowy pozostawiono uznaniu rady. W przepisach nie wskazano bowiem żadnych kryteriów, którymi powinna kierować się rada. Z ustawy o samorządzie powiatowym wynika jedynie, że rada obowiązkowo musi odmówić wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym, jeżeli podstawą rozwiązania tego stosunku są zdarzenia związane z wykonywaniem przez radnego mandatu. Zgodnie z wyrokiem NSA z 27 sierpnia 2010 r. (II OSK 1074/10) rada może nie wyrazić zgody na rozwiązanie umowy także w przypadku, gdy podstawą zamierzonego rozwiązania umowy nie są zdarzenia związane z wykonywaniem mandatu.

Przekładając powyższe na stawiane uchwale zarzuty należy podkreślić, że:

1. W odniesieniu do zarzutu niewykazania potencjalnego związku pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy z radnym, a wykonywaniem przez radnego mandatu warto podkreślić że Rada wskazała, iż nie można ostatecznie zweryfikować zarzutów pracodawcy względem radnego pod kątem ich związku z wykonywaniem mandatu radnego, w ten sposób, iż takowy związek istniał, co stanowiło by już samoistną przesłankę do niewyrażenia zgody na rozwiązanie z radnym stosunku pracy, aczkolwiek ponownie takiego związku nie wykluczono. Przedmiotowy wniosek opierał się na przekonaniu, jak zresztą wskazano w uzasadnieniu uchwały, że skoro w trakcie prac komisji wnioskodawca wielokrotnie zaprzeczał istnieniu związku z wykonywaniem mandatu, wbrew twierdzeniom radnego, powołując się przy tym na poważnie udokumentowane (jego zdaniem) zarzuty o znamionach czynów karalnych, które zostaną we właściwym trybie rozpatrzone przez prokuraturę, to zarzuty te, o ile polegały na prawdzie winny się potwierdzić. Zgodnie jednak z wiedzą Rady na dzień podejmowania uchwały (fakty notoryjnie [notoryjność powszechna] znane przez społeczeństwo Powiatu Krapkwickiego, a więc i radnych powiatowych – znane z uwagi na „głośność“ i publiczny charakter sprawy i stosunkowo mały obszar Powiatu) umorzono śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków przez zatrudnionego na stanowisku prezesa KPW w Gogolinie Sp. z o. o. Stanisława Burkata i popełnieniu przez niego wskazywanych przez Spółkę przestępstw. Tym samym rozstrzygnięcie to mogło podważać powagę i przede wszystkim prawdziwość wyrażanych przez wnioskodawcę zarzutów, wskazując równocześnie na kluczowe (według zeznań radnego) znaczenie działalności społeczno-politycznej radnego i czasową zbieżność objęcia przez niego funkcji wiceprzewodniczącego rady z trudnościami związanymi z dotychczas pozytywną oceną jego pracy zawodowej przez pracodawcę. Jednakże, z uwagi na okoliczność, że bezpośrednio takiego związku nie udało się sprecyzować Rada ograniczyła się jedynie do twierdzenia, że takiego związku nie wykluczono, w związku z czym nie stanowiło to samodzielnej podstawy do odmowy wyrażenia zgody na rozwiązanie z radnym stosunku pracy.

2. W odniesieniu do zarzutu wadliwej, zdaniem spółki oceny przez Radę poszczególnych zarzutów, to warto podkreślić, że ocena ta należy do Rady i takowa została dokonana. Wskazać także w tym miejscu należy, że zgodnie ze słownikiem PWN „ocena“ to opinia o czymś lub o kimś dokonana w wyniku analizy, zaś „opinia“ to przekonanie o czymś, subiektywny pogląd na jakąś sprawę.

Przypomnieć warto, że Rada Powiatu uchwałą nr XXXIII/238/2013 z dnia 26 czerwca 2013 roku powołała komisję doraźną do rozpoznania wniosku Spółki w zakresie wyrażenia zgody na rozwiązanie z radnym Stanisławem Burkatem stosunku pracy.

Przedmiotowa Komisja odbyła trzy posiedzenia: w dniach 5, 10 i 11 lipca 2013, na których wysłuchała, często wielogodzinnych, wyjaśnień i informacji udzielanych przez radnego Stanisława Burkata, Burmistrza Gogolina Joachima Wojtałę, Prezesa KPW GOGOLIN Sp. z o.o. Tomasza Kilkę, Członka Rady Nadzorczej KPW GOGOLIN Sp. z o.o. Gerarda Dębskiego i radczynię prawną Urzędu Miasta w Gogolinie Elżbietę Mikitów-Pakurę.

Mając na uwadze powyższe działania trudno także uznać, że Rada nie dopełniła należytej staranności w próbie rozstrzygnięcia przedmiotowego wniosku i nie dokonała oceny zarzutów, albowiem nie tylko powołała specjalną Komisję ale przede wszystkim w toku jej prac dołożono wszelkich starań aby w największym możliwym stopniu rozpoznać sprawę, wysłuchać wszystkie strony oceniając ich stanowiska. Przedmiotowe czynności odbywały się przy pełnym udziale pracodawcy.

Jednocześnie wskazać należy, że właśnie merytoryczna ocena przedstawionych faktów, stanowisk, opinii czy dokumentów doprowadziła Radę Powiatu do takiej, a nie innej oceny zarzutów przedstawionych przez spółkę, co zostało wskazane w uzasadnieniu do uchwały. Ocena ta oczywiście jest subiektywna i oczywiście Spółka nie musi się z nią zgadzać, jednak zarzut dokonania wadliwej oceny, w odniesieniu do definicji „oceny“ i jej subiektywnego charakteru jest oczywiście bezzasadny.

W tym stanie rzeczy, Rada, podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w uchwale, uznała, kierując się, w szczególności ochroną stosunku pracy radnego, choćby miało się to odbyć kosztem uprawnień pracodawcy, że zasadność i waga zarzutów stawianych przez Spółkę pracownikowi - radnemu nie daje, zdaniem Rady podstaw do rozwiązania z nim stosunku pracy bez wypowiedzenia, w związku z czym sprawę wniosku dotyczącego wyrażenia zgody na powyższe należało rozstrzygnąć na korzyść pracownika – radnego.

Tym samym Rada Powiatu Krapkowickiego stwierdzając, że zarzuty zawarte w Wezwaniu z dnia 18 lutego 2014 r. są całkowicie bezzasadne uznała, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.